

1. χρυσοχέως de quo vide Ferrer-
num p. 470.

1. Hanc scripsit hunc librum Pho-
ty in vincto p. 11, antequam in Episto-
la Marciano substitueret. Antiqua
p. 11. Cod. p. 471.

μακροῖς τὰ ἀνήκεστα δράσας ὄψι καὶ μάλιστα πρὸς τὸν
θεὸν κατέστρεψε. ^{καὶ} τῆς ἐκείνου τυραννίδος καὶ τῆς ἀσεβείας
διαδόχος ἀναδάκνυται ἐπὶ παρθεῖ μὲν Γαμβροῖς, ἐκ τῆς χ
γυς δὲ τὸ ἀνεψιὸν ἔλαβεν καὶ τὸ ἐπώνυμον χρυσοχέως.
Ἐκ δ' ὧς καίρις, καὶ τῆνδε τὴν συγγραφήν ὁ λόγος ἀν
ταξάμενος, τὸ πρόσωπον λαβὼν, ἅτε δὴ τῶν μελλόντων
τὴν γνώσιν ἔτι ἔχων ἔτε ἐπαυλαλάμενος, ἀπέστη,
εἰ δὲ καὶ τὰς ἐλπίδας δόξη τις, ὅσα γε μάλιστα εἰς
τὴν θεῖαν εἰσὶν ἐυμένειαν ἠρητημένα, καὶ τῆς τῶν γένους
ἐξῶσι σωτηρίας, μὴ σφαλερὰς μηδὲ πλάνους εἶναι.
τάχα ἂν νεανεύσοιτο ἡ γραφή, ἔκ εἰς μακροῦς περα-
γορέυσσα χρόνους ἐξηγήσασθαι καὶ διαφραζήσασθαι τὸ ἀποσα-
τικῶς τῆς καὶ ἀδύνατον πληρώματος, καὶ τὸ φεύγαμα καὶ
τὰ δόγματα καὶ τὴν ἰσὺν. Ἀλλὰ γὰρ ὁ μὲν παρθεῖ λό-
γος, ὅθεν τὰς τε πρώτας ἀρχὰς ἔχει ἡ πλάτη,
καὶ ὅπως δευτέρας ἐπισημαῖ ἡ αὐτὴ τῆς πικρίας ἐξ
βλαστῶν ἀπέδωκε τῆς θεομαχίας, καὶ ὡς καὶ μέχρι τῆς
προηλθε προσημαῖς ζήσαντων. τίνες δὲ τῆς ἀποστασίας
αἱ καλόμεναι ἐκκλησίαι καὶ πόσες, καὶ τίνας ἔχει δι-
δασκαλίας. ὅπως τε τὰς ἱεραῖς κατακλιθεῖν οὖσι θε-
ναῖς, καὶ ὅς αὐτῶν τὸ ~~ἴσως~~ ἐπισκιάσει φρόνημα
καὶ ὅσα ἄλλα καλὴ ἐπιδορυμὴν ἡ ἰστορία διεπεράνατο.
ταῦτα διελεθῶν δὲ, εἰς τὸν δεύτερον ἀνατίθεται λόγον,
τὰς τε κατ' ἔθος τῶν δυατέρων δοξασιμάτων ἀνασκηνῶς
ὅσα μάλιστα μὴ μέχρι νῦν τὸν ἔλεγχον ὑπέχει, καὶ ἐπὶ
ἄλλο ἐξηγήσασθαι δεῖον παρεῖναι, ἂν ἄρα τὸν γραφόντα τὸ
πολλῶς συνοχῆς ἀρχὴν ἢ φιλανθρωπῶς ἴδαν, καὶ ἐπι-
σκηνῶσι καὶ θεῖα ἐυμένεια.

Γ δυατέρως

1. διεπεράνατο